

Formanden:

Jeg tror, vi skal til at slutte denne afdeling af korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Når jeg i denne sag har været ekstra meget grundig og saglig, er det, fordi der er nogle, der har misforstået noget i hele denne sag. Og det, man har misforstået, er, at nogle af de udgifter, som hr. Arne Melchior påstår der vil opstå nu, allerede findes i dag, men ud fra et helt andet synspunkt. Det er jeg vidende om f.eks. fra politietaten. Både i kommuner og andre steder vil man nemlig meget gerne sikre sig, at der nu ikke sker et eller andet, så Ekstra Bladet eller andre kan komme og klage over, at man ikke har svaret på en eller anden skrivelse. Derfor sker der som det allerførste det, at brevene bliver sprættet op og der bliver hamret et »Modtaget«-stempel ned på brevene.

Andre steder er det sådan, at det hele bliver samlet i en hovedjournal, hvorefter det bliver journaliseret dér, alt efter hvad de enkelte breve nu drejer sig om, og derefter går de ud til andre afdelinger, der igen journaliserer dem.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at vide, hvori den store ekstraudgift, som man taler om her, ligger. Alle vil i dag gerne sikre sig, at de besvarer de breve, der kommer, for de skal jo svare borgerne rimelig hurtigt, og for at sikre sig det er de nødsaget til at lave nogle lister, så der er nogle, der kan kontrollere, om de nu også – for vi lever jo i det kontrollerende samfund, de forskellige afdelinger, hvor det så end er, om det er magistrat eller andre steder – har besvaret disse skrivelser, og man kan føre kontrol med det.

Det er ud fra det synspunkt, at jeg har forsøgt at være ekstra meget saglig i denne sag.

Leif Hermann (SF):

Jeg skal indledningsvis sige tak til hr. Torben Lund og vistnok også til hr. Knud Lind for tilslutningen til tankegangen bag lovforslaget.

Så tror jeg, det vil være nyttigt af hensyn til den videre drøftelse af forslaget og af hensyn til den offentlighed, der vel med rette i øjeblikket er lidt forvirret over, hvad det her handler om, at klargøre, hvad forslaget i grunden går ud på.

Jeg tror, hr. Arne Melchior skal høre efter, for hr. Arne Melchior afslørede nemlig, at han faktisk ikke vidste, hvad forslaget går ud på.

Se, forslaget går ud på at forsyne offentligheden med den nøgle, der giver adgang til at udnytte den offentlighed i forvaltningen, der er der i forvejen. Der er under ingen omstændigheder tale om, at rammerne for offentlighedsloven udvides, men der er tale om, at man giver offentligheden et instrument i hånden, der effektiviserer adgangen til at udnytte offentlighedsloven. Det er det, dette forslag handler om, intet mere og intet mindre.

Når det så er sagt, skal jeg komme med nogle bemærkninger til ordførerne, og jeg skal så lige sige, at jeg tager hr. Torben Lunds principielle tilslutning og det, hr. Knud Lind sagde i hvert fald i første omgang, som en tilslutning til det.

Så skal jeg tage fat på nogle af de indvendinger, der er kommet. Nogle af dem er jo mere interessante end andre.

Hr. Fischer rejste et principielt spørgsmål, nemlig om der nu var anledning til at gå videre end det forlig, som offentlighedsreformen jo er udtryk for, om der egentlig havde vist sig nogen ting, der gjorde, at det var berettiget at tage dette spørgsmål op, da vi jo alle sammen dengang var enige om at droppe den forsøgsordning, der skulle skabes hjemmel for i det daværende offentlighedslovsforslag.

Tilsvarende har fru Kirsten Lee været inde på spørgsmålet, og fru Kirsten Lee sagde, så vidt jeg husker, at for hende var der ikke sket noget afgørende, der kunne ændre den opfattelse, Det Radikale Venstre lagde til grund i drøftelserne om offentlighedsreformen i årene 1984-85.

Nu er det således, at selv om det er blevet sagt herfra, at det var en meget grundig behandling, vi gav denne offentlighedsreform – og det er rigtigt – så har jeg ikke nogen erindring om, at postlisterne især fik en grundig behandling. I de drøftelser, vi havde mellem partierne, forlod vi os i meget vidt omfang på de oplysninger, som justitsministeren forsynede udvalget med, oplysninger om, at der var vanskeligheder ved anvendelsen af postlisterne i Sverige og Norge, hvor man har postlistesystemet, og oplysninger om, at de steder her i landet – så vidt jeg erindrer var det Hillerød Kommune – hvor man havde forsøgt sig med postlister, var der ikke nogen, der havde interesseret sig for det.